

POSTULATY sytuacyjne dotyczące KAŻDEJ branży rolnictwa

I. NIE DLA 5 DLA ZWIERZĄT

II. NIC O NAS BEZ NAS

1. NATYCHMIASTOWE uruchomienie skupów interwencyjnych w KAŻDEJ branży rolnictwa.

Aktualnie ubojnie (drób, wołowina, wieprzowina) oraz odbiorcy warzyw, mleka zwlekają z odbiorem żywca lub nie są w stanie odebrać towaru, tłumacząc się brakiem zbytu. Do już nieopłacalnych hodowli i produkcji, rolnik przytrzymując swój towar lub w ogóle go nie sprzedając, dokłada kolejne pieniądze. W dobie pandemii COVID19 – uruchomienie w jak najszybszym czasie, skupu interwencyjnego jest niezbędne.

2. NATYCHMIASTOWE zatrzymanie – w uproszczonej formie – rat kredytów hipotecznych, inwestycyjnych, obrotowych oraz egzekucji na czas pandemii koronawirusa.

Rolnictwo mimo wielu obietnic – w dalszym ciągu nie uzyskało żadnej pomocy finansowej z powodu pandemii. Złożone wnioski o dotacje w dalszym stopniu nie mają odzewu. Jesteśmy w II etapie pandemii, zbliżając się do drugiego zatrzymania gospodarki, a nasza branża jest całkowicie pominięta. Dokładanie do produkcji od czasów pierwszego zamrożenia gospodarki, przy równoczesnych problemach branżowych – i przy spłacie zobowiązań – trwale pogrąża wiele gospodarstw rolnych.

3. NATYCHMIASTOWA Tarcza antykrzysowa dla sektora rolnictwa.

Wszystkie sektory gospodarcze uzyskały możliwość pomocy z powodu pandemii, jak i jej skutków. Rolnictwo jako – kluczowy sektor gospodarki krajowej - nie uzyskało żadnej pomocy.

4. Zakaz skupów produktów rolnych (zwierzęcych, roślinnych) poniżej kosztów wytworzenia.

Wyliczenie kwoty minimalnej tzw. podstawowej – musiałoby funkcjonować we wszystkich sektorach rolnictwa. Byłaby to kwota, która gwarantowałaby sprzedaż produktów (warzywa, drób, wieprzowina, wołowina, mleko), płodów rolnych (zboża itp.) wnosząc bilans produkcji, gdzie równałby się 0. Rolnik, hodowca nie może sprzedawać żywca czy innych płodów rolnych, dokładając kilkadziesiąt tysięcy. Cykle produkcyjne w rolnictwie to zazwyczaj dość długi okres np. cykl produkcyjny drobiu (brojler indyjski) trwa ponad 6 miesięcy. Sprzedając po tym okresie – po pełnych nakładach finansowych – żywiec, hodowca jest postawiony przed faktem dokonanym i w rezultacie po 6 miesięcznej pracy nie zarabia nic, a niejednokrotnie musi dołożyć. Ustalenie kwoty podstawowej (minimalnej) za produkty/ płody rolne wprowadziłoby zakaz skupów poniżej kosztów wytworzenia.

5. Podjęcie odpowiednich działań, aby ceny produktów i płodów rolnych dla konsumenta, były adekwatne do cen skupów.

Konsumenci, chcąc kupić produkty coraz częściej zwracając uwagę na ich jakość, są wprowadzani w błąd, że produkty polskich producentów są droższe, niż zagranicznych koncernów. Prawidłowe oznakowanie towarów z Polski, zwiększanie świadomości społecznej o jakości polskich produktów oraz adekwatne ceny produktów w sklepach do cen skupów, gwarantowałoby zwiększenie popytu produktów polskich na terenie naszego kraju.

6. Rozszerzenie przepisów dotyczących mechanizmu podzielonej płatności oraz skrócenie terminu wypłaty nadwyżki środków VAT.

Podatnik z konta VAT może od 1 listopada 2019 roku opłacać tylko składki z tytułu ubezpieczenia społecznego – ZUS. Rolnicy, w dużej części są czynnymi płatnikami VAT, podlegając jednocześnie pod ubezpieczenie społeczne – KRUS. Paradoksalnie nie możemy, zapłacić z subkonta VAT za swoje ubezpieczenie.

7. Możliwość dobrowolnego ubezpieczenia żywca oraz warzyw.

Aktualnie ubezpieczenie żywca czy warzyw na polu jest prawie nierealne, a jeżeli ubezpieczyciel wyrazi zgodę, wówczas kwoty są wygórowane. ARIMR powinna dofinansowywać tego typu ubezpieczenia.

8. Wsparcie dla małych ubojni i przetwórní produkujących na lokalny rynek.

DRÓB

1. Dopisanie utylizacji drobiu – działów specjalnych produkcji rolnych – do refundowanych kwot.

Utylizacja padłych zwierząt – trzoda chlewna, wołowina - jest całkowicie bezpłatna, co jest w znaczący sposób niesprawiedliwe dla hodowców drobiu. Hodowcy drobiu, chcąc zutylizować padłe zwierzęta, muszą zapłacić.

2. Przedłużenie bezwarunkowe stosowanie soi GMO lub zabezpieczenie rynku paszowego w dostawy mączek mięsno-kostnych (nongmo).

Zamknięcie możliwości stosowania soi w żywieniu drobiu (jak i trzody), oraz brak dostępu do odpowiedniej ilości mączek mięsno-kostnych, spowoduje lawinowy wzrost cen pasz lub brak efektów przyrostu zwierząt. Komisja Europejska, wydając zgodę, na stosownie mączek mięsnokostnych, w sposób krzyżowy, przychyliła się do procesu utylizacji zwierzęcej. Tym samym, likwidacja zwierząt futerkowych (uwzględniona w pierwszym projekcie 5 dla zwierząt) jest nie nieuzasadniona ekonomicznie i ekologicznie.

3. Przywrócenie możliwości korzystania z dotacji unijnych PROW.

W naborach PROW w latach 2014-2020 sektor – działów specjalnych produkcji rolnej – jakim jest chów i hodowla drobiu, została całkowicie wyłączona z możliwości ubiegania się o tego typu dofinansowania. Dofinansowania powinny trafiać tylko i wyłącznie do gospodarstw rodzinnych, wykluczając tym samym, możliwość dofinansowania koncernów. Przyczyniłoby się to do wyrównania konkurencyjności.

4. Refundacja kosztów bioasekuracji w przypadku wystąpienia, gdziekolwiek na terenie kraju, ogniska ptasiej grypy.

5. Możliwość leczenia salmonelli oraz zabezpieczenia finansowe w przypadku jej wystąpienia.

W przypadku wykrycia salmonelli, w stadzie gdzie zostały zachowane wszystkie obowiązki (wg. PIW) bioasekuracji, gwarancja ceny za żywca. Cena ta mogłaby być pomniejszana o maksymalnie 5% ceny rynkowej/kontraktowej. W krajach zachodnich, w przypadku wystąpienia salmonelli cena jest pomniejszana o 0,1 Euro. W Polsce nie ma regulacji tego tematu.

BYDŁO MLECZNE

1. Wyrównanie cen skupów mleka

Nie może, być tak, że mniejszy producent mleka (np. odstawiając 100 - 300 litrów mleka jednorazowo), otrzymuje nawet do 50% niższą cenę, niż większy producent. Sytuacja ta przyczynia się do upadku rodzinnych gospodarstw.

2. Wsparcie dla producentów mleka w ramach WPR.

Mniejsze gospodarstwa powinny posiadać większą możliwość rozwoju, niż istniejące już duże gospodarstwa mleczne.

3. Ochrona producentów mleka przed nieuczciwymi praktykami np. spółdzielni mleczarskich.

Rolnik przystępujący jako członek do spółdzielni mleczarskiej, Nie może negocjować ceny. Spółdzielnie wykorzystują to, wymuszając na rolnikach podpisywanie nowych aneksów niejednokrotnie niekorzystnych. Rolnik chcąc odejść z spółdzielni, nawet przez 4 miesiące – oddaje mleko po 60% ceny dnia.

4. Możliwość dobrowolnego ubezpieczenia krowy np. od upadku z przyczyn losowych.

TRZODA CHLEWNA

1. Skuteczna walka z ASF! - CAŁKOWITY ODSTRZAŁ DZIKÓW NA TERENIE KRAJU

Odstrzał redukcyjny dzików powinien być dozwolony przez cały rok. W krajach zachodnich, porównywalnie wielkością do Polski – odstrzał jest trzykrotnie większy niż u nas. Odstrzał dzików powinien dotyczyć terenów miejskich, jak i wiejskich. Do działań walki z ASF – powinno również zaliczać się zabezpieczenie wschodnich granic.

2. Refundacja kosztów bioasekuracji – w okresie występowania jakiegokolwiek ogniska ASF – na terenie kraju.

W związku z wystąpieniem ASF i obowiązkiem należytej dbałości o higienę, którą musimy zapewnić według zaleceń Powiatowych Lekarzy Weterynarii, koszty bioasekuracji niejednokrotnie przewyższają dochód.

3. Wsparcie hodowli rodzimej.

Dzięki temu, wspierane będą stada podstawowe i zmniejszony zostanie zakup prosiąt z zagranicy.

KOZY

1. Zwiększenie dopłat do hodowli kóz.

Paradoksalnie hodowcy kóz, mimo że jest to produkcja traktowana jak bliźniacza do hodowli owiec, otrzymują niższe dopłaty.

2. Zwiększanie dopłat do paliwa.

Hodowcy kóz otrzymują niższe dopłaty, niż hodowcy krów mlecznych.

3. Zwiększenie limitu RHD oraz limitu terytorialnego.

W krajach europejskich, limit RHD jest znacznie większy, a jego ograniczenia terytorialne są większe.

WARZYWA

1. Budowa polskiego koncernu, by upłynnić nadwyżkę produkcyjną.

Rolnicy kontraktując np. 10 ton cebuli, a gdy plody są na tyle udane i zbiorą 15 ton, wówczas firma odbierająca nie odbierze od rolnika więcej niż zakontraktowane 10ton, pozostałe 5 ton jest spisane na utylizację. Utworzenie banku rezerw polskiej żywności, dałoby możliwość szerokiej negocjacji.

2. W sytuacji nadwyżki produkcyjnej – zakaz importu oraz ogólna kontrola importowanych produktów.

Na wiosnę, w znaczącym stopniu, są importowane warzywa np. z Holandii do Polski. Wówczas, kiedy polscy rolnicy niejednokrotnie zaczynają zbiór swoich produktów, rynek jest już zasycony i trudno sprzedać produkty. Holandia jako dość rozwinięty i bogaty kraj, dopłaca do exportu, dzięki czemu ich ceny zawsze będą atrakcyjne. Dodatkowo importowane produkty są niejednokrotnie gorszej jakości niż polskie.

3. Poprawa oznakowania towarów

Konsument kupując produkty, od samego początku powinien być poinformowany, z jakiego kraju one pochodzą. Konsument powinien mieć świadomość od samego początku.

UPRAWA ZIEMI

1. Zakaz ściągania zbóż, oraz źródeł białka (kukurydza, rzepak) z Ukrainy, która nie jest członkiem UE.

RYBOŁÓWSTWO ŚRÓDLĄDOWE

1. Refundacja kosztów za wodę.
2. Włączenie rybaków do Ministerstwa Rolnictwa.

3. Wyrównanie dopłat wodno – środowiskowych do wysokości dopłat rolniczych.
4. Wycofanie zakazu sprzedaży żywych ryb w sklepach.